

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 336/06-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. októbra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. E. K., bytom B., zastúpenej advokátkou JUDr. V. D., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 34 E 989/05 a sp. zn. 36 Er 2353/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. E. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. augusta 2006 doručená (doplnená na základe výzvy ústavného súdu 6. októbra 2006) sťažnosť Ing. E. K., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. V. D., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 34 E 989/05 a sp. zn. 36 Er 2353/05.

Sťažovateľka uviedla, že na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku okresného súdu sp. zn. 8 C 153/97 z 9. októbra 2003 mala s ňou Mestská časť B. (ďalej len „mestská časť“) uzavrieť v lehote do 9. marca 2004 zmluvu o prevode bytu do osobného vlastníctva. Keďže podľa vyjadrenia sťažovateľky mestská časť tak neurobila, 14. apríla 2005 sťažovateľka podala okresnému súdu návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Sťažovateľka uviedla, že z pre ňu neznámych dôvodov okresný súd jej návrh založil do spisu sp. zn. 6 Nc 437/00, a preto 31. mája 2005 opakovane podala okresnému súdu návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Sťažovateľka poukázala na skutočnosť, že v danej veci, ktorej bola pridelená sp. zn. 34 E 989/05, bol okresný súd až do zrušenia exekučného oddelenia, teda do 31. augusta 2005 úplne nečinný.

V súlade s účinnou právnou úpravou podala sťažovateľka 20. decembra 2005 okresnému súdu návrh, aby danú vec postúpil súdnemu exekútorovi. Podľa jej vyjadrenia sťažovateľky okresný súd prideliť tomuto návrhu sp. zn. 36 Er 2353/05. Zároveň podaním z 22. decembra 2005 sťažovateľka požiadala predsedu okresného súdu o urýchlené konanie vo veci. Podľa udania sťažovateľky však okresný súd prostredníctvom svojho predsedu na jej sťažnosť ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu neodpovedal.

Na základe uvedených skutočností sa sťažovateľka domáhala, aby ústavný súd v danej veci rozhodol nálezom, v ktorom by konštatoval:

„1. Základné právo Ing. E. K. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR v konaniach Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 34 E 989/05 a 36 Er 2353/05 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava III sa prikazuje vo veci 36 Er 2353/05 konať bez ďalších zbytočných prieťahov.

3. Ing. E. K. sa priznáva suma 30.000 Sk ako primerané finančné zadostučinenie za porušenie jej základného práva, ktorú je jej povinný Okresný súd Bratislava III zaplatiť v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť Ing. E. K. trovy konania a trovy právneho zastúpenia do rúk advokátky v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 34 E 989/05 a sp. zn. 36 Er 2353/05.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...

Z obsahu sťažnosti a jej príloh, z vyjadrenia predsedu okresného súdu sp. zn. Spr. 3802/2006 z 9. októbra 2006, ako aj zo spisu okresného súdu sp. zn. 36 Er 2353/05 ústavný súd zistil nasledujúce skutočnosti:

Sťažovateľka listom zo 14. apríla 2005 adresovaným okresnému súdu navrhla nariadenie výkonu rozhodnutia na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku okresného súdu sp. zn. 8 C 153/97 z 9. októbra 2003. Tento návrh opakovane podala 31. mája 2005, pričom v daný deň okresný súd potvrdil prijatie jej návrhu. Bola mu pridelená sp. zn. 34 E 989/05.

Dňa 20. decembra 2005 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky, ktorým žiadala okresný súd, aby výkonom rozhodnutia vedeným okresným súdom pod sp. zn. 34 E 989/05 poveril súdnu exekútoriku Mgr. A. M., so sídlom B. (ďalej len „súdna exekútorika“). Okresný súd v daný deň potvrdil prijatie jej návrhu a prideliť mu sp. zn. 36 Er 2353/2005. Zároveň listom z 22. decembra 2005 sťažovateľka žiadala predsedu okresného súdu o urýchlené konanie v danej veci.

Na základe návrhu sťažovateľky okresný súd poverením sp. zn. 36 Er 2353/2005 z 8. marca 2006 poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútoriku, ktorú sťažovateľka v návrhu označila.

Z vyjadrenia predsedu okresného súdu, ako aj zo samotného spisu okresného súdu sp. zn. 36 Er 2353/05 je zrejmé, že 9. marca 2006 okresný súd postúpil spis sp. zn. 34 E 989/05 súdnej exekútorke spolu s poverením na vykonanie exekúcie. Tieto podklady boli súdnej exekútorke doručené 10. marca 2006.

Ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažnosť sťažovateľky pre namietané porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 34 E 989/05 a sp. zn. 36 Er 2353/05 je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu

a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (obdobne napr. III. ÚS 199/02, II. ÚS 1/05, III. ÚS 300/06).

Z tohto právneho názoru vychádzal ústavný súd aj pri predbežnom prerokovaní sťažnosti. Na základe toho ústavný súd zistil, že konanie vedené okresným súdom prebiehalo na základe návrhu sťažovateľky zo 14. apríla 2005, ktorý okresný súd zaregistroval 31. mája 2005.

Podľa ustanovenia § 372m ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného od 1. septembra 2005 (ďalej len „OSP“) v konaniach o výkon rozhodnutia začatých do 31. augusta 2005 musí oprávnený podať do šiestich mesiacov od účinnosti tohto zákona návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a zároveň v tejto lehote oznámiť podanie návrhu na vykonanie exekúcie súdu, ktorý viedol výkon rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 372m ods. 2 OSP ak oprávnený oznámi súdu, že podal návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, súd postúpi vec zvolenému exekútorovi spolu s písomným poverením na vykonanie exekúcie. Účinky pôvodného návrhu na výkon rozhodnutia, ako aj procesné úkony súdu, z ktorých vyplývajú obmedzenia pre účastníkov konania, zostávajú zachované. Právoplatné uznesenie súdu o nariadení výkonu rozhodnutia má účinky právoplatného upovedomenia o začatí exekúcie podľa osobitného predpisu.

Podľa ustanovenia § 372m ods. 3 OSP ak oprávnený neoznámi súdu, že podal návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, súd konanie o výkon rozhodnutia zastaví. Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok. Súd neprizná oprávnenému v tomto prípade právo na náhradu trov konania.

V súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami sťažovateľka 20. decembra 2005 požiadala okresný súd, aby poveril ňou vybranú súdnu exekútoriku vykonaním exekúcie

vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 34 E 989/05. Na základe toho okresný súd pod sp. zn. 36 Er 2353/05 vydal 8. marca 2006 poverenie pre súdnu exekútoru, ktoré jej spolu s exekučným spisom bolo doručené 10. marca 2006.

Ústavný súd konštatuje, že v období od 1. septembra 2005 okresný súd už nevykonával súdny výkon rozhodnutia, keďže nešlo o prípady uvedené v ustanovení § 251 ods. 1 a 2 OSP (rozhodnutia o výchove maloletých detí, rozhodnutia o poplatkovej povinnosti). Mohol len postúpiť vec súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, čo aj urobil, alebo v prípade, ak by sťažovateľka okresnému súdu do konca februára 2006 neoznámila, že podala návrh na vykonanie exekúcie, okresný súd by v súlade s ustanovením § 372m ods. 3 OSP musel konanie zastaviť. Keďže v nútenom výkone rozhodnutia už ďalej postupuje súdna exekútorka, a to vykonávaním exekúcie, úloha okresného súdu sa obmedzuje už len na niektoré úkony v rámci exekučného konania, ako napríklad rozhodovanie o odklade exekúcie [§ 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)], o zastavení exekúcie (§ 57 a nasl. Exekučného poriadku), o schválení udeleného príklepu (§ 148 Exekučného poriadku) a podobne. Postup okresného súdu v súlade s označenými, prípadne obdobnými právnymi skutočnosťami však sťažovateľka nenamietala.

Pokiaľ sťažovateľka namietala postup okresného súdu v súvislosti s nevybavením jej sťažnosti na prietahy v konaní z 22. decembra 2005, ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej postupom orgánu štátnej správy súdov pri vybavovaní sťažností na prietahy v konaní podaných účastníkmi súdneho konania podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), sa nevytvára žiadna možnosť porušiť jej základné právo (obdobne napr. II. ÚS 39/00, III. ÚS 154/04, III. ÚS 73/05).

Zistený skutkový stav bol základom pre záver ústavného súdu, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená. Z toho dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, žiadosťou sťažovateľky o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sa už nezaoberal, pretože jeho priznanie je v zmysle čl. 127 ods. 3 ústavy viazané na vyhovenie sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. októbra 2006